

עפ"ת 796/05/15 - אברמוב רומן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 796-05-15 אברמוב רומן נ' מדינת ישראל
14 מאי 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
אברמוב רומן
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד יגאל גולדשטיין

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש לבית משפט קמא כתב אישום בעבירה של נהיגה בשכרות. מעשה שאירע ביום 01.11.14.

בבדיקת מכשיר ינשוף נמצא, על-פי כתב האישום, בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו 765 מק"ג אלקוהול.

בהליך בבית משפט קמא כשהוא מיוצג על-ידי סניגור אחר, משרדו של עו"ד ארבל, בתחילה כפר המערער בעובדות כתב האישום, ואפנה לישיבת בית המשפט מיום 15.01.15.

התיק נדחה לשמיעת ראיות ליום 16.02.15. המערער לא התייצב לאותה ישיבה אך בא כוחו, עורכת דין משרדו של עו"ד ארבל, פנתה לבית המשפט בבקשה מפני הנאשם, המערער, שמבקש לחזור בו מכפירתו. בית משפט קמא התיר לו זאת. הסניגורית הודתה בשמו של המערער והוא הורשע בדינו.

התיק נדחה לתזכורת בנוכחות המערער ליום 26.02.15, ובאותה ישיבה אליה התייצב המערער אמר לבית המשפט בפיו שלו "אני מודע לכך שעורך הדין שלי הודה בשמי בעבירה של נהיגה בשכרות, מכיר את פרטי ההסדר, מקבל אותו וידוע שבית המשפט אינו מחויב לכבדו".

התיק נדחה לטיעונים לעונש ולהמשך דיון לאחר קבלת חוות דעת הממונה ליום 01.04.15. המערער זומן להמשך אל הממונה על עבודות השירות ואכן התקבלה חוות דעת בעניינו, אלא שבין לבין החליף המערער סניגור, אשר מייצג אותו. את התיק לייצוג קיבל עו"ד גולדשטיין, שמייצג את המערער עתה בהליך הערעור, וזה בבקשה בכתב ואחר כך בדיון בעל-פה ביקש מבית משפט קמא לבטל את ההרשעה בדיון ולאפשר למערער על-פי סעיף 153 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, לחזור בו מכפירתו.

בית משפט קמא קיים דיון בשאלה זו ביום 01.04.15 ודחה את הבקשה. ב"כ המערער טען שאין הוא מוכן לטיעונים לעונש אך בית משפט קמא כפה עליו לטעון לעונש בעניינו של המערער. נשמעו טיעונים לעונש ובית משפט קמא דן את המערער לעונשים שונים, בהם מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לחודשיים ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 28 חודשים.

השאלה בדיון שבפניי במסגרת הערעור היא בעיקרה האם החלטתו של בית משפט קמא, שלא להיעתר לבקשה לחזור מהודאה, היא החלטה נכונה. אם תאושר החלטת בית משפט קמא בעניין זה, אזי בשולי הערעור התייחסות גם לערעור על מידת העונש.

בית משפט קמא, כאמור, קיים דיון בשאלת הבקשה לחזור בו מהודאה, התייחס לכך שאף שב"כ המערער לא טען באופן מפורש לכשל בייצוג, לא שם, וכך גם לא בהליך הנוכחי. הוא בא בטענות לעו"ד אשר ייצג את המערער והודה בשמו, ושעשה כן והגיש את כל חומר החקירה היה בפניו.

מאחר ואין התייחסות של עו"ד ארבל, בפניי על-פי פסיקתו של בית המשפט העליון, כך יש לנהוג מקום ועולה טענה של כשל בייצוג, אתעלם מטענה זו לחלוטין ואצא מהנחה שהמערער, בשל הייצוג החדש לו זכה, התחרט על הודאתו וביקש לנהל משפטו מראשיתו בלי קשר לשאלת הייצוג, אשר זכה לו קודם לכן.

ההלכה בשאלת בקשה לחזרה מהודאה היא על-פי פרשנותו של סעיף 153 לחסד"פ, שרק בנסיבות חריגות ייעתר בית המשפט לבקשה מעין זו, אבל קיימת אבחנה ברורה בין בקשה לחזרה מהודאה העולה בטרם מתן גזר דין לבין בקשה כזו אחריו, בוודאי בשלב הערעור.

בע"פ 6349/11, שניידר נ' מדינת ישראל (10.06.13), אמר בית המשפט העליון, בין היתר, את הדברים הבאים: "ביחס לתקופה שבין הכרעת הדין לבין גזר הדין, הרי שההלכה הנוהגת גם כיום, היא זו שנקבעה בעניין סמחאת...בדעת רוב, כי כאשר נאשם מבקש לחזור בו מהודאתו עובר לגזר הדין, די בכך ש'סובר הנאשם כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם נימוקים מיוחדים, הנדרשים לסעיף 153(א)'..."

המערער ביקש לחזור בו מהודאתו, במקרה שבפניי, עוד בטרם הטיעונים לעונש. נכון שזה היה אחרי שמפיו שלו הודה וחזר על דברי סניגורו, נכון שכבר חלפו שתי ישיבות ואף נשלח והגיע לממונה על עבודות השירות, אך עסקינן בטווח זמנים קצר שבין ההודאה לבקשה לחזרה ממנה, ובעיקר בשלב כזה במשפט, שאין צורך בנימוקים חזקים ומיוחדים כדי לבקש לחזור מהודאה.

אחיזה בקרנות המזבח ותפיסת מערער על הודאתו, בנסיבות כאלה, איננה מוצדקת.

אינני שותף לעמדת המשיבה, שסיכוי של המערער לצאת זכאי לאחר שמיעת ראיות הן אפסיות בנסיבות, ולכן מוצדק

להיעתר לערעור.

הערעור מתקבל. החלטתו של בית משפט קמא לעניין סעיף 153 לחסד"פ ופסק דינו בטלים והתיק יחזור לדיון בו מחדש בפני בית משפט קמא.

ניתן והודע היום, כ"ה אייר התשע"ה, 14/05/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

צודק ב"כ המדינה, כוונתי הייתה להטיל הוצאות, ובעניין זה, בנסיבות שבהן התנהל המערער לפני בית משפט קמא, יש הצדקה להטיל עליו הוצאות.

המערער יישא בהוצאות בשיעור של 1,000 ₪, אותן ישלם תוך 30 יום במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו.

**ניתנה והודעה היום, כ"ה אייר
התשע"ה, 14/05/2015, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידינו פרדויד